

ΑΝΑΒΟΛΗ ΕΓΚΑΙΝΙΩΝ

Επειδή η Υπουργός Πολιτισμού κ. Μελίνα Μερκούρη μας γνωρίζει ότι θα βρίσκεται εκτός Ελλάδας τις ημέρες που γιορτάζεται η 28 Οκτωβρίου η Εταιρεία μας αναβάλλει τα εγκαίνια του Μουσείου της Ζαγορίσιας Γυναίκας που θα έκανε η ίδια.

— ● ★ ● —

ΦΟΙΤΗΣΤΕ ΣΤΗ

ΡΙΖΑΡΕΙΟΣ ΣΧΟΛΗ

Η συμπτωματική αντικατάσταση των 4 Ζαγορίσιων μελών του πολυμελούς Συμβουλίου του Ριζαρείου Ιδρύματος, με νέους δυναμικούς συμπατριώτες που διακρίνονται σε προσωπικότητες, θα αποβεί για το Ίδρυμα και την ιδιαίτερη πατρίδα μας εξαιρετικά οφέλιμη.

Τη βεβαιότητά μας αυτή τη βασίζουμε στη μέχρι τώρα μικρή σε χρόνο αλλά πλούσια σε απόδοση εργασίας τους στο Ίδρυμα, αλλά και γενικότερα στην πλούσια και γόνιμη προσφορά τους στα κοινά και την υποδειγματική εντιμότητά τους.

Και ενθαρρύνει εξ ίσου ότι και η πλειοψηφία των υπολοίπων μελών του Συμβουλίου, αποτελείται από προσωπικότητες αγαθωρισμένου ήθους, οι οποίοι έχουν κατανοήσει το πνεύμα των υπέρωχων εκείνων ευεργετών μας των αδελφών Ριζάρη και συμβάλουν στη λήψη των δικαιών για το Ζαγόρι αποφάσεων.

Δεν θάναυ μακρὰ ο χρόνος, που και ο απαισιόδοξος θα διαπιστώσει νέο πνεύμα που θα επικρατήσει στην οργάνωση της διοίκησης και των υπηρεσιών, αντίθεση με εκείνο που επικρατούσε μέχρι τώρα. Απαιτείται βέβαια μακρύ και επίπονο έργο για τη λύση προβλημάτων που δημιουργήθηκαν τα τελευταία 40 χρόνια και αισιοδοξούμε ότι η εργατικότητα των Συμβούλων, αλλά και των υπηρεσιών του Ιδρύματος θα συντελέσει στην όσο το δυνατόν ταχύτερη λύση.

Ο Πανωσουδενιώτης σύμβουλος κ. Στ. Λαμπρίδης, στο άρθρο του τον προηγούμενο μήνα, μας έδωσε το ελπιδοφόρο μήνυμα όπως: Η εξομείωση του τίτλου της Γ' τάξης Λυκείου της Ριζαρείου Σχολής με των λυκείων του Δημοσίου, η δυνα

ΖΑΓΟΡΙΑΚΑ

τότητα, όσων επιθυμούν, να συνεχίσουν τις σπουδές τους στο ειδικό έτος σπουδών για να ιερωθούν, η υπεροχή της Σχολής στις συνθήκες λειτουργίας έναντι των άλλων σχολών (ιδανικό διδακτήριο, βιβλιοθήκες, ειδικό περιβάλλον, άριστο φαγητό και διαμονή), η κατάρτηση της στολής για όσους δεν επιθυμούν να ιερωθούν και η απογευματινή λειτουργία φροντιστηριακών μαθημάτων, θα καθιερώσουν τη Ριζαρείου Σχολή σαν από τις καλύτερες της χώρας μας, γιατί αυτή είναι και η θέληση του σημερινού πολυμελούς συμβουλίου και της Διοίκησης.

Ας μην χάνουν την ευκαιρία οι νέοι από τα χωριά μας, για δωρεάν θετική εκπαίδευση που θα την παρέχει πλέον το Ριζαρείο Ίδρυμα και που τώρα καρπώνονται νέοι από άλλα διαμερίσματα της χώρας και ας εγγραφούν στη Ριζαρείου Σχολή, δεδομένου ότι έως ότου αποφοιτήσουν θα έχουν επιτευχθεί οι παραπάνω στόχοι και το πτυχίο τους θα αποτελεί βέβαιο τίτλο για ανώτερη εκπαίδευση και σταδιοδρομία στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα.

— ● ★ ● —

ΕΚΜΕΤΑΛΕΥΘΕΤΕ

ΤΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΟΥΡΙΣΜΟ

Στο φύλλο μας του Ιανουαρίου 1983 (αριθ. 58) είχαμε γράψει τα ευεργετικά αποτελέσματα του κοινωνικού τουρισμού, όταν ούτε σκέψη δεν υπήρχε στους αρμόδιους για την εφαρμογή του. Ήδη για δεύτερη χρονιά εφαρμόζεται και στη χώρα μας σαν κοινωνική παροχή από τις κρατικές υπηρεσίες.

Π Ρ Ο Σ Κ Λ Η Σ Η

Το Διοικητικό Συμβούλιο της ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ και ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΖΑΓΟΡΙΟΥ οργανώνει στα Γιάννινα από 25-26 Οκτωβρίου ΣΥΜΠΟΣΙΟ με θέμα: Ο ΛΟΓΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΖΑΓΟΡΙ.

Η έναρξη των εργασιών του Συμποσίου θ' αρχίσει στις 25 Οκτωβρίου ημέρα Σάββατο και ώρα 6.00 μ.μ. στην αίθουσα του Πνευματικού Κέντρου της Εταιρείας Ηπειρωτικών Μελετών.

Σας παρακαλούμε να μας τιμήσετε με την παρουσία σας.

Ο Πρόεδρος
ΚΩΝ. ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ

Ο Γεν. Γραμματέας
ΚΩΝ. ΒΑΡΖΩΚΑΣ

Ελπίζουμε ότι σύντομα θα εφαρμοστεί και από βιομηχανικές ή εμπορικές μονάδες σαν επιβράβευση για τους υπαλλήλους που πετυχαίνουν αξιόλογη παραγωγικότητα.

Από επαφές που είχαμε με την αρμόδια υπηρεσία του Ε.Ο.Τ. μας βεβαίωσαν ότι δεν έχουν αντίρρηση να διοχετεύουν έναν αριθμό και στις αξιόλογες ορεινές περιοχές αρκεί να υπάρχει προσφορά δωματίων για άνετη διαμονή των επισκεπτών (ήδη έχουν συμπεριληφθεί ξενώνες στο Πάπιγκο).

Για κάθε διανυκτερεύοντα σε δίκλινο δωμάτιο καταβάλλεται στον ιδιοκτήτη το ποσό των 1.500 δρχ. το άτομο επιπλέον της χρηματικής συμβολής του επισκέπτη. Στην τιμή περιλαμβάνεται πρωϊνό και ένα γεύμα.

Είναι μεγάλη η ενίσχυση στην οικονομία των χωριών μας και οφείλουν οι εκπολιτιστικοί σύλλογοι να εξηγήσουν στους κατοίκους τα ευεργετικά αποτελέσματα του θεσμού και να τους πείσουν να δεχθούν να διαθέσουν ένα ή δύο δωμάτια ώστε να συγκεντρωθεί, έστω σε γειτονικά χωριά, ένας αριθμός δωματίων για να συμπεριληφθούν στο επόμενο πρόγραμμα.

Για το γεύμα υπάρχει η λύση της ομαδικής παροχής του, από κάποια νοικοκυριά που θα αναλάβει την ετοιμασία του ή από το μαγαζί της κοινότητας. Κάθε γεύμα που περιλαμβάνει πρώτο πιάτο (μακαρόνια, πιλάφι, λαχανικά, κ.ά.) δεύτερο πιάτο (κρέας, κοτόπουλο) σαλάτα ή τυρί γλυκό ή φρούτο. Υπολογίζεται δε σε 800 δρχ. κατ' άτομο.

Εύκολη δουλειά και οικονομία

κά ενδιαφέρουσα. Μόνη δυσκολία το ξεκίνημα για τη διάθεση δωματίων που μπορεί να γίνει κι από κάποιο προοδευτικό καταστηματούχο.

Αν υπολογίσουμε 100 άτομα την ημέρα (40 — 45 δωμάτια) ισοδυναμεί με 5.000.000 περίπου το μήνα και για δύο τουλάχιστον μήνες ξεπερνούν τα 10.000.000 δρχ. που θα αυξηθούν κατά πολύ εάν υπολογίσουμε τα ποτά, το δεύτερο γεύμα, τα αναψυκτικά, την πώληση αγροτικών και βιοτεχνικών προϊόντων κ.ά.

Είναι δύσκολο άραγε να βρεθούν 40 — 50 δωμάτια σε 2 — 3 χωριά σε πρώτη φάση; Πιστεύουμε όχι. Και δεν πρέπει να μας διαφεύγει το κέρδος των κατοίκων από την επίσκεψη ατόμων κάποιας ηλικίας.

— ● ★ ● —

ΠΡΟΤΑΣΗ

Ζαγορίσιοι - ες συνεχίζοντας την παράδοση της Ζαγορίσιας ευποιΐας, διαθέτουν μεγάλο ποσό για την ανέγερση νέου ναού.

Προσωπικά όμως έχω να προτείνω ότι, επειδή η ανέγερση σήμερα ενός νέου ναού, απαιτεί πολύ μεγάλη δαπάνη πράγμα που αναγκάζει τον κτήτορα να περιορίζεται σε απλή κατασκευή, θάνατι οφειλετότερο εάν η προσφορά διατεθεί για ορισμένες εργασίες πλουτισμού μιας από τις εκκλησίες του χωριού, όπως η συμπλήρωση της αγιογραφίας, η κατασκευή, εάν δεν υπάρχει, σκαλιστού τέμπλου ή άμβωνα, η αποκατάσταση ζημιών στο κτήριο, ο καθαρισμός και η συντήρηση των εικόνων και αγιογραφιών, ώστε να αποκτήσει η κοινότητα, σε συνδιασμό με την μακραίωνη ιστορία της, ένα πολύτιμο εκκλησιαστικό θησαυρό και επί πλέον με την επισκευή θα παραταθεί για πολλές δεκαετίες η διατήρησή της.

Αλλά και η προσφορά και η μνήμη θα αναφέρεται συχνότερα στους αιώνες του ανακηνιστή. Για τη μνήμη του αγίου ας διατεθεί τμήμα της ή ας γίνει και δυσυπόστατη εάν η προσφορά είναι πάρα πολύ μεγάλη.

Η άποψη αυτή ισχύει για ναό στον οικισμό και όχι για κάποιο εξωκλήσι σε περιοχή της κοινότητας με τούβλα κ.λπ.

Κ. Κ.

Μνήμες απ' τον πόλεμο του '40

Ο κ. Κώστας Ζαμπιτάλης απ' το Κατέσοδο μας γράφει σχετικά με το δημοσίευμα «Τμή στη μνήμη» που αναφέρεται στον πρώτο αξιωματικό που σκοτώθηκε στη Γκραμπάλα στις 7 - 11 - 40.

Κυρίες Διευθυντά,
Χωρίς να θέλω να στεναχωρήσω κανένα, θα διηγηθώ με λίγα λόγια τα γεγονότα της μέρας της ταφής του παλικαριού Νίκου Χατζόπουλου κι όχι Πανταζόπουλου — όπως λάθος γράφτηκε — που τραυματίστηκε και ξενιχτηκε στην πλάγια της Γκραμπάλας, στον δρόμο που πάει στην Αρίστη, στις 7 - 11 - 40. Ο Χατζόπουλος δεν ξενιχτηκε μέσα στην εκκλησιά των Σουδενών, όπως αναφέρθηκε στο παραπάνω δημοσίευμα.

Τιπρετούσα τότε στη Διοίκηση του 15ου Συντάγματος στα Κάτω Σουδενά. Το πρωί της 8ης Νοέμβρη διατάχτηκα να πάω στην εκκλησία του Αγίου Αθανασίου να θάψω έναν αξιωματικό. Πήρα μαζί μου έναν εβραίο (που σκοτώθηκε κι αυτός στις αρχές Δεκέμβρη στη Μπούνα) και πήγαμε στην εκκλησιά. Εκεί βρήκαμε τον παπα - Κώστα απ' το Παλιγκο, δυο γυναίκες και το νεκρό αξιωματικό κάτω απ' τον άμβωνα. Τον μεταφέρουμε στον τάφο, που δεν ήταν καλά σκαμμένος κι αφού τον διορθώσαμε τοποθετήσαμε μέσα το νεκρό. Ο παπα - Κώστας άρχισε να ψέλνει κι εγώ σιγομουμούριζα κι έλαφα για το χαμό του παλικαριού. Κάποια στιγμή με ρώτησε αν ήξερα το όνομα του νεκρού. Εγώ απάντησα: Χατζόπουλος. Όχι, μου είπε εκείνος, θέλω το μικρό του όνομα. Τότε κατέβηκα στον τάφο, άνοιξα το αδιάδροχο και στις τσέπες του χιτωνίου βρήκα μερικά γράμματα και φωτογραφίες μιας κοπέλας, που τον αποκαλούσε «αγαπημένε μου Νίκο» κι είπα το όνομα στον παπα. Στις τσέπες του βρήκα και μερικά άλλα πράγματα. Μετά τον σκεπάσαμε με τα χώματα και κλάψαμε όλοι μαζί στον τάφο του. Τα γράμματα, το πορτοφόλι με 2700 ή 3700 δρχ., αν θυμάμαι καλά, την εξάρτηση και το πιστόλι τα παρέδωσα στο συνταγματάρχη κ. Ρήγα, που πρέπει τα ατομικά του είδη να τάδευε στο σπίτι του Χατζόπουλου. Η αδερφή του, αν θυμάται καλά κι αν θέλει ας μου γράψει. Για την πράξη μου αυτή πήρα έπαινο απ' τη Διοίκηση του Συντάγματος.

Ας είναι αιώνια η μνήμη του ένδοξου παλικαριού.

ΚΩΣΤΑΣ ΖΑΜΠΑΛΑΣ

Κατέσοδο Ιωαννίνων

ΠΟΛΙΤΙΣΤ. ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΣΠΡΑΓΓΕΛΩΝ

Συγκροτήθηκε σε σώμα το νέο Δ.Σ. του Συλλόγου μας που προήλθε από τις εκλογές της 17ης Αυγούστου.

Πρόεδρος Σωτήρης Ζαμπιτάλης
Αντιπρόεδρος Τηλέμαχος Κάτσενος
Γ. Γραμματέας Βασίλης Φερεντίνας
Ταμίας Φοράκης Φωτόπουλος
Μέλη Βούζα Γκάνου, Κώστας Καραδώνης, Θωμάς Καραγιάννης.

Υποψιώντας τις προτάσεις της τακτικής Γ. Σ. της 17ης Αυγούστου ο Σύλλογός μας πραγματοποίησε 2ήμερη εκδρομή στις 23 και 24 Αυγούστου στα Μετέωρα και τα χωριά του Πηλίου.

Οι συμμετέχοντες ευχαριστήθηκαν με το παραπάνω και τούτο γιατί την ξενάγηση είχε αναλάβει ο Λάκης Γκάνος που γνωρίζει τα μέρη λόγω του επαγγέλματός του. Ευχαριστούμε όλους που συμμετείχαν και βοήθησαν στην επιτυχία της εκδρομής κι ας ελπίσουμε σύντομα θα πραγματοποιήσουμε και την εκδρομή στην Αλβανία που από καιρό προγραμματίζουμε...

ΠΡΟΒΟΛΗ ΕΓΧΡΩΜΩΝ ΔΙΑΦΑΝΕΙΩΝ

Στις 3 Αυγούστου ο κ. Μενέλαος Βάββας παρουσίασε έγχρωμες διαφάνειες από το Άγιο Όρος. Η προβολή κράτησε 45 λεπτά κι εντυπωσίασε όλους μας, γιατί το Άγιο Όρος αποτελεί το μεγαλύτερο και πλουσιότερο μουσείο της βυζαντινής κυρίως εποχής με τις πλούσιες πολύ σε βιβλία και χειρόγραφα βιβλιοθήκες, με αυτοκρατορικά έγγραφα, μνημεία τέχνης (εικονογραφίες, γλυπτικά, αρχιτεκτονικά) από τους πρώτους βυζαντινούς χρόνους μέχρι τους νεώτερους. Από την άποψη αυτή και το γεγονός ότι στους χρόνους της Τουρκοκρατίας ήταν το κέντρο και η κοιτίδα των ελληνικών γραμμάτων «η περιήγηση» που έγινε είχε μεγάλο ενδιαφέρον.

Ο κ. Βάββας αναφέρθηκε στις κατηγορίες των μοναχών και τη ζωή τους. Στο «Αβατο» που ισχύει παραδοσιακά και είναι η μοναδική ιδιοτυπία σ' όλο τον κόσμο. Παρουσίασε αναλυτικά τα είκοσι μοναστήρια με ταξυ των οποίων περιλαμβάνεται και η μονή Ξενοφώντος απ' όπου ξεκίνησε «Το μοναχικό του βίο» ο τελευταίος καλόγερος του μοναστηριού μας Εφραίμ. Τον Ευχαριστούμε και μέσα απ' το Ζαγόρι μας που αποδέχτηκε την πρότασή μας και ήρθε στο χωριό μας για την τόσο ενδιαφέρουσα προβολή.

★ ΓΙΑ ΤΗ ΣΤΕΓΗ ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΕΛΑΦΟΤΟΠΟΥ

Δραγατίδης Εμμανουήλ 10.000 δρχ
Αυγούλα, Επαμεινώνδας και Αθανάσιος Οικονομίδης 20.000 δρχ.
Εμμανουήλ Πιπίτσα του Ευαγγέλου 10.000 δρχ.

Από τις ευθέσεις που βραβεύτηκαν

ΠΩΣ ΚΑΤΑ ΤΗ ΓΝΩΜΗ ΜΟΥ, ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΤΕΙ ΤΟ ΖΑΓΟΡΙΣΙΟ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΟΥ.

Τα Ζαγοροχώρια έχουν κάτι το ξεχωριστό από τ' άλλα χωριά της Ελλάδος. Τα Ζαγοροχώρια έχουν πολλές φυσικές ομορφιές. Οι απόκρημνοι βράχοι, τα παραδοσιακά γεφύρια με τις καμάρες, τα δάση με τα ψηλά δέντρα, δίνουν ένα ξεχωριστό θαυμασμό στους τουρίστες που έρχονται να τα δουν. Ακόμη η ιστορία τα κάνει να ξεχωρίζουν. Την εποχή της Τουρκοκρατίας τα χωριά αυτά ήταν κέντρο εξόρμησης των Ελλήνων. Το δικό μας χωριό με τις ομορφιές του, την ιστορία του μαρτυρεί τη ζωή των παλιών Ζαγορισιών χωριών. Είναι περικυκλωμένο από θουνά με μεγάλη δάση. Οι απόκρημνοι βράχοι του κινούν το ενδιαφέρον πολλών. Τα παραδοσιακά σπίτια, οι πέτρινες θρύες με το κρυστάλλινο νερό, τα πελακόσφρωτα γελυντερίμια, πρέπει όλες αυτές οι ομορφιές να προστατευτούν. Πρέπει να κάνουμε και μερικές θυσιές για την παράδοση του χωριού μας. Πως μπορούμε να σώσουμε την παράδοση; Είναι πολύ απλό. Τα δάση με τα φουντωτά δέντρα γιατί θα πάμε να τα κόψουμε; Κι όταν πάμε εκδρομή δεν είναι ανάγκη να ανάψουμε φωτιά. Κι ούτε να πετάμε το τσιγάρο χωρίς να το σβήσουμε καλά. Να λοιπόν πως προστατεύεται το δάσος. Τα παλιά παραδοσιακά σπίτια του χωριού μας πρέπει να τα συντηρούμε. Τα καινούργια που φτιάχνουμε πρέπει να τα φτιάχνουμε κάπως με τον παραδοσιακό τρόπο με πέτρα. Το σχολείο μας που ήταν με πλάκα, φτιάξαμε τη στέγη. Τις θρύες μας πρέπει να τις φτιάχνουμε σαν τις παλιές πάλι με πλάκα παραδοσιακές. Τα γελυντερίμια να τα διατηρούμε με την μαύρη πέτρα. Όχι να φτιάχνουμε δρόμους με ασφάλτο. Τα ήθη και τα έθιμα πρέπει να μην ξεχαστούν. Τα δημοτικά τραγούδια δεν πρέπει να χαθούν με το πέρασμα του χρόνου. Γι' αυτό διοργανώσουμε διάφορες εκδηλώσεις. Για να τα κάνουμε όλα αυτά όμως πρέπει να υπάρχουν και άνθρωποι. Στο χωριό μας όμως είναι λιγοστοί, το καλοκαίρι αν έρχονται μερικοί. Ο κόσμος φεύγει από

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Η κ. Λιλή Κ. Παλιού εις μνήμη αγαπημένου της συζύγου Κώστα στην συμπλήρωση ενός έτους από το θάνατό του δωρίζει:

1. 10.000 δρχ. εις Εφημερίδα Ζαγορίου «Το ΖΑΓΟΡΙ» μας.
2. 50.000 δρχ. εις Ιερών Ναών μνήσεως Θεοτόκου Διλόφου Ζαγορίου Ιωαννίνων (Γενέτειρά του).
3. 30.000 δρχ. εις Ι. Ναόν Αγ. Γεωργίου Ριζαρείου Σχολής Β. Σαφ. 24 ΑΘΗΝΑΣ.
4. 20.000 δρχ. δια βραβεία μαθητικών επιδόσεων και ήθους Ριζαρείου κλησ. Σχολής.
5. 5.000 δρχ. εις εφημερίδα του ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ ΑΘΗΝΑΣ.

Η κ. Κλειώ Κ. Παπαναστασίου, γένους Αντρέα Γκούρη από το Τολοβο, πρόσφερε στο μοναστήρι Προδρόμου στο Ρογκοβό δρχ. 500 στη μνήμη των γονέων της.

NEO

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Μετά τις εκλογές της 19ης Ιουλίου το νέο Δ.Σ. του Εκπολιτιστικού Συλλόγου Κατεσόδου «ΑΛΕΞΗΣ ΝΟΥΤΣΟΣ» έχει την παρακάτω σύνθεση:

Πρόεδρος Άννα Βαζύλκα - Νταμάρ

Αντιπρόεδρος Θουκιδίδης Παπαωργίου

Γραμματέας Βικτωρία Ζούνη

Ταμίας Οδυσσεύς Τόλογλου

Ισότιμο μέλος Ανδρονίκη Ζούνη

Ευχόμαστε το νέο Δ.Σ. να αντιμετωπίσει με τον καλύτερο τρόπο τις προσδοκίες τόσο των συγχωριανών μας όσο και ολοκλήρου του Ζαγορίου χώρου.

Εκπολιτιστικό Σύλλογος Κατεσόδου «ΑΛΕΞΗΣ ΝΟΥΤΣΟΣ»

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Το Δ.Σ. του Πολιτιστικού Συλλόγου Ζαγορισιών συχαίρει την Πρωτοβουλία Σβαίερ - Σαχρόνη που την δεύτερη Βαλκανική νίκη στο Σαχράνι, με χρόνο παγκοσμίου ρκόρ και ευχόμεστε να τη δώσουν στην Ολυμπιάδα.

Για το Δ.Σ.
Ο Πρόεδρος

Το χωριό μας, γιατί δεν υπάρχει χει εργασία. Αυτό όμως που πει να μας βοηθήσει και κράτος. Να μας δώσει λεφτά και μ' αυτά να φτιάξουμε εργοστάσιο να 'ρθουν οι περισσότεροι άνθρωποι. Όλα αυτά που είπαμε να κάνουμε για την προστασία του χωριού μας δεν πρέπει να τα λέμε μόνο, αλλά και να τα εκτελούμε.

ΣΩΤΗΡΙΑ ΣΟΥΛΑΝΗ
Τσεπέλοβο
ΒΡΑΒΕΙΟ 20

ΓΗΤΕΙΑ

Αν και στον ήλιο αντικριστή μένεις γιομάτη μυστικά, γλύκα μου Αθήνα.
Αχ, πως τις τόσες σου γητειές η λύρα μου η αναμικτή να λιανοτραγουδίσει;

Παίρνω χαρτί μικρό μικρό, όσο ένα φύλλο της καρδιάς κι απάνω σημαδεύω:
Ακρόπολη, δαντελωτό Σούνιο
να κι η Αφαία.
Καρυάτιδες και προσκυνά.

Σκλάβας σημαίας έπαρση, ό,τι υψηλό.
Πάρνηθα και ανασαίνω.
Ευλογημένη σου η ελιά.

Καισαριανή σου —λευτεριά.
Κι άλλα... Και πόσα ακόμα
Γέμεις τα φύλλα της καρδιάς με το μεθύσι που κερνάς, μάννα του ωραίου, Αθήνα.

Μαρία Ι. Κεσίση

ΠΡΟΟΔΟΣ...

Σοβαρή και άμεμπτη... σε όλα καθώς πρέπει... αλύγιστη περνάει από μπροστά του η Δεσποινίς, μιλά για όλου του κόσμου τα προβλήματα, δεν την απασχολούν οι κουτοί μεσοστράτες.

Την κουράζουν οι ανήτοι που στέκουν στην άκρη, εμπόδιο της γίνονται στις κούρσας τους τροχούς αλήθειας, τους αξίζει περιφρόνηση... που στέκουν φραγμός στους ευγενείς της τους σκοπούς.

Λαός αυτός... απασχολείται με χαμαίζηλα, έχει ανήτοις αναχρονιστικούς ρωμαντισμούς, ημείς απασχολούμεθα με σοβαρά προβλήματα, δε χάνουμε καιρό σε ταπεινούς χαιρετισμούς...

Εκάναμε προόδους πολλές τώρα εσχάτως, κι' ο νους μας πέρνει γρήγορες στροφές... είναι η κούρσα βλέπεις που μας δίδαξε, πως δεν αξίζει ο κόσμος που πιστεύαμ' ως τα χτες.

Ούτως

ΝΟΣΤΑΛΓΙΚΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΟΥ

Αγαπημένες θύμησης απ' τ' όμορφο χωριό μου χαράς ζωής πρωτόγονες, πρωτόγονες αγάπες, θρύες με γάρφαγα νερά, σπιτάκια με κηπάκια, ρουμάνια που λαλούν πουλιά, και τρέχουνε ζαρνιάδια μ' έχουν γεμίσει την ψυχή, και μέρος πια δεν μένει, για να χωρέσουν ομορφιές, που βρίσκονται κι αλλού. Η ομορφιά σου με τραβάει μα η φτώχεια σου με διώχνει και ταξιδιάρικο πουλί μαντάκασε να γίνω.
Η ξενιτειά με χαιρέται κι' εγώ έχω τον καμμό σου.
Έχω καμμό Μαρινάριλα να τρέξω στις πλαγιές σου, που μανουδάκια πασκαλιές κι αμάραντα να μάζω, και σα μεθύσω μυρωδιές, μετά να τα δαγκάσω θέλω και πάλι να γευτώ τις φράουλες τις άγιες, που κοκκινίζουν όμορφες στις ρεματιές στο λόγγο. Μα δε μπορώ να σου χαρώ ολόχρονες τα κύλη, τις Αυγουστιάτικες ομορφιές μονάχα απολαμβάνω. Ξαναγεννιέμαι τότες δα, το πόδι σαν πατήσω στις πέτρες και στα θράχια σου, πατρώα ζωντανέτρα και παίρνω δύναμη, ζωή, μια μέρα για ένα χρόνο σα θα ρουκίξω γιατρικό το μυρωδάτο αγέρι. Εάν πω τ' αθάνατο νερό στις θρύες σου, ποτέ μου δε σκιάζομαι το θάνατο, το χάρο δε φοβάμαι. Σάν τα θουνά σου αγέραστο με κάνει το άγιο χώμα, που το φιλό κάθε χρονιά πιστός προσκυνήτης σου.

Β. ΣΑΧΙΝΗΣ

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΟΥ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

ΑΠΟΨΕ, ΠΕΡΔΙΚΟΥΛΑ ΜΟΥ...

Απόψε περδικούλα μου, εδώ θα ξεναμείνω.
— Εδώ κι αν μείνεις, ξέμε μου, στη ρούγλα θα πλαγιάσεις, τ' είναι στενό το σπίτι μου, στρώμα για σε δεν έχω, στο στρώμα το νυφιάτικο ξένος δε θα πλαγιάσει. Ανάθεμά των τη Βλαχιά, Γιάσι και Μπουκουρέσι, ανάθεμά το Δούναδη, δεν πνίγει τα καράδια, να μη περνάνε τα παιδιά π' αφήνουν τις μανάδες να μη περνάν τους νόγαμπρους στα ξένα να γεράζουν.

ΜΟΥ ΜΗΝΥΣΕΝ Η ΛΥΓΕΡΗ...

Μου μήνυσε η λυγερή να πάω ν' αρραβωνιάσω, πριν κατεβάς ο Δούναδης και τρέξουν τα ποτάμια. Εγώ θα πάω να τη θρω, κι αν βρέξει κι αν χιονίσει, κι αν κατεβάς ο Δούναδης και σύρουν τα ποτάμια, στο δαχτυλίδι μου πατώ, στη βέρα μου περνάω.

Η ανάπτυξη και η πρόοδος του Ζαγοριού θα πραγματοποιηθεί ΜΟΝΟ από τους Ζαγορίσιους. Ας ενώσουμε τις δυνάμεις μας στην πρόοδο και την ανάπτυξη.

ΟΙ ΔΙΩΧΝΕΣ

Με το παράξενο αυτό λαϊκό όνομα είναι γνωστά στην περιοχή του χωριού μου Κουκουλιού και στα γύρω απ' αυτό χωριά του Κεντρικού Ζαγοριού κάτι μικρά βολβώδη φυτά που κάνουν τα λουλούδια τους εμφάνιση, άμα μπει ο Σεπτέμβρης μήνας και αμέσως ύστερα από τις πρώτες χινοπαρτίκες βροχές, μικρές ή μεγάλες. Κάνουν την εμφάνισή τους τα λουλούδια από τα φυτά αυτά σ' όλα τα μέρη της περιοχής: λειβάδια, άκρες των δρόμων, θράχια του Βίκου, μονοπάτια, σε κήπους, παλιά αμπέλια κ.λ.π. Πρόκειται για μικρά λουλούδια, που αναφέρονται κατευθεία από το χρώμα χωρίς βλαστάρι ή μικρό κορμί. Το κοτσάνι των λουλουδιών, που φαίνεται: έξω από το έδαφος είναι χοντρό σαν ένα σπάγγο χοντρότερο από το σπύρο με χρώμα άσπρο. Είναι δε ψηλός ο κορμός ή το κοτσάνι αυτό του λουλουδιού από 4 έως 8 πόντους για να διαδεχτεί στην κορυφή του το κεφάλι του λουλουδιού. Το χρώμα των λουλουδιών από τα φυτά αυτά έχει κάποιες ποικιλίες από το ελαφρό το ρόζ μέχρι το βαθύτερο τέτοιο που πολλές φορές πλησιάζει προς το μανσάνι (λιλά). Στην κορυφή λοιπόν από το κοτσάνι αυτό βρίσκεται το καθαυτό κεφάλι του λουλουδιού, που αποτελείται κατά κύριο λόγο από 6 φυλλαράκια (ας τα πούμε πέταλα, αν και δεν είναι τέτοια), που ανοίγουν σαν ομπρέλα ανάποδα γυρισμένη και αποτελούν ένα είδος χωνιού ανοιχτού προς τα πάνω. Μέσα δε στο ομπρελλιάρικο αυτό άνοιγμα στο κέντρο του λουλουδιού βρίσκονται τα λοιπά μέρη του, σαν στήμονες κ.λ.π. Πρόκειται θέβαια για μικρό λουλούδι πολύ μαλακό που σπάζει αμέσως και δεν έχει ούτε την παραμικρή αντοχή. Είναι δηλαδή τόσο το κοτσάνι, όσο και το κεφάλι του λουλουδιού τρομερά μαλακά και εύθραυστα. Για το λόγο αυτό, και η διάρκεια των λουλουδιών δεν κρατάει πολλές μέρες, αλλά καταστρέφονται αυτά από το πέρασμα των ζώων και των ανθρώπων, καθώς και από δυνατή βροχή. Από τα ζώα δεν αρέσκονται και πολύ για τροφή τους αυτά. Για το λόγο αυτό και δεν εμφανίζονται μονομιάς αυτά από κάποιο μέρος. Η διάρκεια όμως της άνθισης τους δεν κρατάει και πολλές μέρες. Δεν προσπύθησα να παρακολουθήσω τη διάρκεια της άνθισης τους.

Το φυτό έχει για βάση της υπόστασής του το υπόγειο τμήμα του, που αποτελείται από έναν βολβό, που το μέγεθός του είναι σαν ένα μικρό κρεμμύδι (κορκάρι). Το εσωτερικό περιεχόμενο του βολβού είναι άσπρο αλλά περιβάλλεται εξωτερικά από μαλακό περιτύλιγμα σκούρου χρώματος. Ίσως ο βολβός δε βρίσκεται μέσα στο έδαφος σε επιπόλαια κατάσταση, αλλά σε αρκετούς το βάθος, ώστε χρειάζεται να σκάψει κανένας 10—12 πόντους για να τον βρει.

Καθώς σημειώνουν οι διάφοροι ειδικοί βοτανολόγοι τόσο τα μικρά φύλλα και ο βλαστός του και βολβός, όσο και το λουλούδι του περιέχουν μερικές τοξικές και άλλες ουσίες που χρησιμοποιούνται στη φαρμακευτική. Το θέμα θέβαια αυτό δεν ανήκει στην αρμοδιότητα της δικής μου εδώ περιγραφής. Ανήκει σε άλλους επιστημονικούς κύκλους. Μπορώ μονάχα να σημειώσω πως μερικά λουλουδάκια κομμένα κατά την εποχή της άνθισης τους μπορούν σε ένα ποτηράκι ή φλυτζανάκι με νερό να στολίσουν για 5—6 μέρες το τραπέζι ή ένα παραθυράκι του σπιτιού μας.

Το φυτό αυτό, δηλαδή «οι Διώχνες», ανήκει στην κατηγορία των Μονοκοτυλήδων φυτών. Το επιστημονικό του όνομα είναι COLCHICUM AUTOMNALIS, δηλαδή Κολχικό το Χινοπαρτίτικο. Γιατί πήρε το όνομα αυτό COLCHICUM είναι άγνωστο. Στη Μακεδονία υπάρχει μεγάλο χωριό με το όνο-

μα αυτό δηλαδή «Κολχικό». Ούτε ξέρουμε αν το όνομα αυτού του φυτού έχει καμιά σχέση με τη λέξη «Κολχίδα».

Ο Γάλλος βοτανολόγος GASTON BONNIER, του οποίου τα συγγράμματα κατά βάση συμβουλευόμαι εγώ στην ταπεινή μου βοτανική απασχόληση κατατάσσει αυτό το φυτό στην οικογένεια COLCHICACEAE. Πολλοί όμως επιστήμονες βοτανολόγοι της πατρίδας μας και ξένοι τέτοιοι, δεν αναγράφουν στα συγγράματά τους ξεχωριστή οικογένεια COLCHICACEAE, αλλά το χαρακτηρίζουν σαν είδος που εντάσσεται στην οικογένεια LILIACEAE. Ενώ λοιπόν ο GASTON BONNIER το γένος COLCHICUM το εντάσσει σε ξεχωριστή οικογένεια με το όνομα COLCHICACEAE, δηλαδή ξεχωριστή οικογένεια με το όνομα αυτό, άλλοι βοτανολόγοι το γένος COLCHICUM το εντάσσουν στη μεγάλη οικογένεια LILIACEAE.

Υπάρχουν όμως πέρα από το είδος COLCHICUM AUTOMNALIS και άλλα είδη από το γένος COLCHICUM και τους ειδικούς επιστήμονες, όπως: COLCHICUM LATIFOLIUM, COLCHICUM PARNASSIUM, COLCHICUM, LINGULATUM κ.λ.π. Εγώ όμως στην περιοχή του χωριού μου και τη χαράδρα του Βίκου δε βρήκα άλλο είδος από το COLCHICUM AUTOMNALIS που και έχω στη βοτανική μου συλλογή.

Το λαϊκό όμως «Διώχνες» το φυτό αυτό πήρε το όνομα από λαογραφική άποψη, γιατί σχετίζεται με το θεσμό του ξειδιού των Ζαγορισίων. Επειδή η εμφάνιση των φυτών αυτών (λουλουδιών) συμπίπτει με την αναχώρηση των Ζαγορισίων από τον τόπο τους για τούτο του έδωσαν το λαϊκό όνομα «Διώχνες» επειδή διώχνει τους νέους από τα χωριά τους για το ταξίδι.

Πολύ ωραία και πετυχημένη περιγραφή γύρω από το θέμα αυτό έχει κάνει ο μακαρίτης διάσημος φιλόλογος και συγγραφέας από τη Βίτσα Ζαγοριού Δημ. Σάρρος που τη δημοσίευσε στην εφημερίδα «φωνή της Ηπείρου» (23 Σεπτεμβρίου 1894) με τον τίτλο «Διώχνες». Το ωραίο αυτό ηθογραφικό—λαογραφικό τεύχος του Δ. Σαρρού θεωρώ υποχρέωση να το παραθέσω ευκαιριακά από τις στήλες του αγαπητού περιοδικού μας.

ΔΙΩΧΝΕΣ

(Φυτό φυόμενον κατά το φθινόπωρον)

Σαν απεράση το Δεκαπενταύγουστο κι έρθουν τα πεποτοβόρχια στρώνονται τα σιάδια και τα πλάγια με Διώχνες, άλλες κάτασπρες, άλλες κατακίτρινες, άλλες τριανταφυλλίες.

Κι είναι οι Διώχνες τα πρώτα και τα υστερινά απλά με ωραία στολίσια οπού δωρίζει ο χινόπαρος στην ηλιοκαμένη εξοχή και την καλοπιάνει. Είναι οι Διώχνες κρυφά μαμάρι των λόγων και αξετίμητο στρωσίδι του κάμπου.

Κι ενώ η εξοχή χαίρεται μαυτές, η ψυχή μας παραπαίνεται. Τις αγαπητές Διώχνες σαν αθάνα και ταπεινά και ζήλμενα μανούσια οπού είναι αλλά με γυρίζουν κατάκαρδα, γιατί είναι και θλιβερό σημείο γιατί είναι σύμβολο του θανάτου. Η Διώχνη που πρωτοφαίνεται είναι η πρώτη ξαφνική μαχαίριά που μπίζει η ξεπλανεύτρα ξενιτειά στα φυλλοκάρδια της πτωχής πατρίδας μας.

Αχ, με τι θλιβερό χαμόγελο τες πιάνουν στα χέρια τους τες μυρίζονται και τες θάζουν μπρος στο φόρεμά τους τα ξειδιάρικα παλληκάρια του χωριού. Βγήκαν οι Διώχνες, σκύους στο χωριό, κι είναι ο λόγος αυτός το λυπηρό μήνυμα της μητρικής ξενιτειάς, που μας φωνάζει στη φαρμακερή αυγυλιά της.

Βγήκαν οι Διώχνες, ακούς στο χωριό, κι είναι πικρά πολύ πικρός ο λόγος αυτός. Και γλέπεις όλην τη χώρα σποπηλή και μαραμμένη, τες γυναικές με τα μαντήλια τους χαλασμένα ως τα μισοδακρυσμένα μάτια τους. Τα παιδιά συλλο-

Συνέχεια στη σελίδα 151

● Ο πρώτος κατά σειρά του κοινοτικού Συμβουλίου είναι ο εκλεγείς πρόεδρος.

● Ο σημειούμενος με τελεία (●) είναι ο Πρόεδρος του δευτέρου συνδυασμού και ο έβδομος ο σύμβουλός του.

● Σε περίπτωση λάθους τα στοιχεία είναι από τη Νομαρχία Ιωαννίνων

● Για όσα λείπουν, δεν υπάρχουν στοιχεία στη Νομαρχία

ΑΓΙΟΣ ΜΗΝΑΣ

Κολακίς Κ. Χαρίσης
Βακόλας Πέτρος
Στεργίου Ιωάννης
Λοκαβάνης Αποστ.

Κολακίς Μιχ.

● Σπύρου Γεώργιος

Στεργίου Ευάγγελος

ΑΝΘΡΑΚΙΤΗΣ

Γιαννακός Χριστ.

Μάρος Δημήτριος

Γιαννακός Κλεάνδρος

Λόντος Ιωάννης

Γιαννακός Δημήτρ.

● Βαζιώκας Κων.

Χριστόδουλος Βασ.

ΑΝΩ ΠΕΔΙΝΑ

Παπηγιώτης Μιχ.

Ζουρδούμης Κων.

Καραγιώργος Σταυρ.

Κατσαυρίδης Ελευθ.

Δεμάτης Γεώργιος

● Ενόχος Παναγιώτης

Κατσούλης Αλεξ.

ΑΡΙΣΤΗ

Παπανικολάου Νικ.

Σκαμνίλης Γεωργ.

Καρπούζης Κων.

Τσινάβος Σωτηρ.

Κύρκου Οδυσσ. ή

Βανδέρης Δημ.

● Ζήσης Ιωάνν.

Παπακώστας Παύλ.

ΑΣΠΡΑΓΓΕΛΟΙ

Παπαναστασίου Γαβριήλ

Τσιολάκης Φρίζος

Γκίτσας Αγγελίας

Τζιόβας Γεώργιος

Ζεϊνός Ιωάννης

Ντάγκας Ευθύμιος

Λαδίας Κλεομένης

ΒΙΤΣΑ

Παπαχρίστου Ιωάννης

Χαρίσης Σπυρ.

Τσουμάνης Σπυρ.

Τσασούνης Αναστ.

Βασδέκης Κλεομ.

Βασδέκης Εμμαν.

Καραγιώργος Κων.

ΒΟΒΟΥΣΑ

Δρούνας Αλεξ.

Βασκάνης Ζήσης

Νόλας Ευάγγελος

Καζάνας Γεώργιος

Νόλας Στέργιος

● Σταγκογιάννης Αθαν.

Μούσιος Στέργιος

ΓΡΕΒΕΝΗΤΙ

Θεοδωρίδης Δημ.

Βουγιανός Ιωάνν.

Μήπιμος Ευστ.

Βρακότας Απ.

Τζωρτζής Ιωάνν.

● Βουγιάνης Αναστ.

Κίτσος Χρ.

ΔΙΚΟΡΦΟ

Σακελλαρίου Ματθαίος

Οι νέες κοινοτικές αρχές

Λέκκος Παναγ.
Τσίνης Νικόλαος
Λέκκος Χριστόδ.
Μητρόπουλος Ανασ.
Δούκας Κων)νος ή
Καραγιάννης Θεόφιλος

ΔΙΛΟΦΟ

Βλάχος Κων)νος
Ζώης Παντελής
Βακόλα Μαριάνθη
Βλάχος Παντελής
Αναστασιάδης Λεων.
Μπένης Γεώργιος
Βλαστός Αθηνά

ΔΙΠΟΤΑΜΟ

Παπαγιαννόπουλος Ελευθ.
Παπαβασιλείου Ελευθερία
Πέτρου Γεωργ.
Κασίμης Κων.
Αδαμίδης Κων.
● Ράπτης Γεωργ.
Λωλίδης Κων.

ΔΟΛΙΑΝΗ

Στεργιάδης Δημήτρ.
Στεργιάδης Στεφαν.
Μανθόπουλος Κων.
Μιγγούλης Δημ.
Μιγγούλης Ιωάνν.
Γανούσης Δημήτρ.

Γρούνας Δημήτριος

ΕΛΑΤΗ

Βελλής Αλέξιος

Στεργιόπουλος Γεωργ.

Μέμος Κοσμάς

Γεωργιάδης Μιράντα

Γεωργιάδης Χρυσόστ.

Καπόπούλης Μιχάλης

Τσουνιδή Αικατερίνη

ΕΛΑΤΟΧΩΡΙ

Κοκοδράτος Βασίλ.

Σπυρινός Ιωάννης

Καραγιάννης Βασ.

Τσούκος Ιωάννης

Καραγιάννης Θεόδωρος ή

Μπιρμυλίας Θεόδωρος

● Ντοβίνης Παναγ.

Νασίκας Διαμάντης

ΕΛΑΦΟΤΟΠΟΣ

Τζόκας Νικόλαος

Γιώτης Θωμάς

Γκέκας Χριστ.

Τζόκα Βασιλεία

Κασκάνης Πολυχρόνης

● Τζόκας Δημήτρ.

Ντιναλίζης Γεωργ.

ΗΛΙΟΧΩΡΙ

Κοντογιάννης Ιωάννης

Κονοσπύρη Βεατρίκη

Παπανικολάου Σοφία

Πολύζος Αθανασ.

Νάσκα Χαρίκλεια

Πολυμέρης Γεώργιος

Μπούλκη Δέσπω

ΚΑΒΑΛΑΡΙ

Τζιλέτας Ηλίας

Καραβασιλής Θεοδ.

Θάνος Νικ.

Δόβας Ευαγ.

Σιαφάκα Γλυκερ.

● Καραβάλης Αγίς

Φωτιάδης Αριστ.

ΚΑΛΟΥΤΑ

Κουτσό Ευάγγελος

Νάσιος Κων)νος

Ζιάκας Αλεξ.

Στεφάνου Βασ.

Λιάπης Αθαν.

● Κασόλας Θεοδ.

Ράπτης Δημ.

ΚΑΠΕΣΟΒΟ

Τόλογλου Οδυσ.

Ντιναλίζης Αποστ.

Φίτσου Βελισ.

Βαρζώκας Βύρων

Δούμας Ελευθ.

Ζαμπάλης Κων.

Δαλκαβούκης Δημ.

ΚΑΣΤΑΝΩΝΑΣ

Ρίζος Θεοδ.

Ρίζος Κων.

Σπυρόπουλος Φιλ.

Ρίζος Ιωάννης

Τριανταφύλλου Δημ.

Τριανταφύλλου Σπυρ.

Βαλαούρα Πανωραία

ΚΑΤΩ ΠΕΔΙΝΑ

Τζιόβας Παναγ.

Καπελίδης Γεωργ.

Γκράτσης Θεοχ.

Ζαμπακίδης Δημοσθ.

Νταχρής Θεοδ.

● Χουλιάρης Βασ.

Παπακρήσκου Ξενοφ.

ΚΗΠΤΟΙ

Νούλης Χρισόστομος

Τόλης Αγάπιος

Τσιρώνης Λύσανδρος

Σταυρίδης Κων)νος

Κατσαρός Κων)νος

● Γκρουτ'ινης Γεωργ.

Γκρουτ'ινης Σωκράτης

ΚΟΥΚΟΥΛΙ

Τάγκας Παύλος

Βακόμη Μαρία

Τσουμάνης Κων.

Τσουμάνης Σπυρ.

Τάγκας Χριστ.

Γόγγολος Λάμπρος

Ζήγος Κων)νος

ΛΑΪΣΤΑ

Γρίβας Δημήτριος

Τσουμάνης Βασίλειος

Βίης Λεωνίδας

Γατσέλος Κων.

Ρίζος Γεώργιος

● Ποδάρας Χρσ.

Μπάνιος Γεωργ.

ΛΕΠΤΟΚΑΡΥΑ

Πετρόδρομος Χριστοφ.

Μητσομάρης Βασ.

Τσιμής Γεωργ.

Αποστόλου Δημήτριος

Κατσούνης Βασίλ.

● Παπαβασιλείου Χρσ.

Τζιώρας Σταυρ.

ΜΑΚΡΙΝΟ

Παπάς Νικόλαος

Φούφας Ελευθέριος

Βεζύρης Κων)νος

Ζάνος Ματθαίος

Σπυριδάκης Χριστ.

Γκαρανής Αθαν.

Ζάνου Ελένη

ΜΑΝΑΣΗ

Ματσόπουλος Γεωργ.

Καρράς Στέφανος

Ματσόπουλος Ιωάννης

Δούκας Αποστ.

Μυλωνάς Αθαν.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΔΗΜ. ΧΡΟΝΗΣ ΕΝΑ ΔΑΚΡΥ ΣΤΟΝ ΤΑΦΟ ΤΟΥ

Στις 24 Αυγούστου του ιστορικού 1940 γνωρίστηκα στο Στρώι κά-τω από ένα αντισκηνό. Τότε έγινε η επιστράτευση. Σ' όλη εκείνη την ε-πική εκστρατεία στην Αλβανία μαζί. Πέρασαμε δύσκολες ώρες. Η γνωριμία μας εκείνη φούντωσε κι' έγινε αδελφι-κή φιλία, που κράτησε 46 χρόνια, ως τη μέρα που ανεπάντρεχα ο Θεός τον κάλεσε κοντά του.

Ο Γιώργος Δ. Χρόνης γιός της Α-φροδίτης και του Δημήτρη Χρόνη γέννημα και θρέμα Ντοβριανίτη. Γιο-μάτος ζωντανά κι' εργατικότητα κι' α γάπη και φροντίδα για τους δικούς του και τη Ντοβρά.

Αντιμετώπιζε τη ζωή όχι με μοιρο-λατρεία μα με ζωντάνια. Αμέτρητες οι δυσκολίες, στα χρόνια που πέρασε και βαθύτατος ο πόνος με το κάψιμο του ωραίου σπιτιού του, στη Ντο-βρά, απ' τους Ναζί. Σπαργαμός γι αυ-τόν ο χαμός της άξιας γυναίκας του. Μα δε γονάτισε. Μεγάλωσε την κόρη του με την αμέριστη φροντίδα της αδελφής του και την απεκατέστησε μ' αξιο σύντροφο και χάριξε κι' εγγό-νια. Μα όχι για πολύ γιατί τον πρό-δωσε η καρδιά του...

Μ' όλη μου την αγάπη τα πιο θερ-μά μου συλλυπητήρια στους δικούς του...

Ε.Γ.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΧΡ. ΠΟΥΛΙΟΣ

Ο αλχημίστης Τάκης Χρ. Πούλιος, από το Τσεπέλοβο δεν υπάρχει πια ανάμεσά μας.

Νέος πολύ ακόμα, μας άφησε χρό-νια. Πόσο σπαργαμό προκάλεσε ο τό-σο πρόωρος χαμός του. Πόσο δάκρυα γνώρισαν, μα κύρια στην πολυμελή και πόση πίκρα σ' όλους όσους τον οικογένειά του και όλα παιδιά του που τόσο λάτρευε.

Γιός του Χρήστου και της Φερι-νίκης Πούλιου, γεννήθηκε και μεγα-λώσε στο Τσεπέλοβο. Ξαν ανδρώθη-κε εγκαταστάθηκε στην ιστορική Κό-νιτσα που την αγάπησε σα δεύτερη Πατρίδα του κι' εργάστηκε γι' αυτή. Εργάστηκε σκληρά και με την τιμιό-τητά του πρόκοψε στο εμπόριο. Κα-μάρι όλης της Κόνιτσας ήταν το ε-μπορικό του κατάστημα.

Παντρεύτηκε μια άξια κόρη απ' την Κόνιτσα κι οι δυο μαζί χέρι, χέρι δού-λεψαν κι' απέκτησαν πέντε αγόρια και κόρες...

Ανάμεσα απ' αυτή την ωραία οικο-γένεια ο σκληρός τοξότης τον ξεχώρι-σε και τον τόνεψε τόσο ξαφνικά, τό-σο ανεπάντρεχα.

Άφησε πίσω του έναν μεγάλο σπα-ργαμό... Στην οικογένειά του στο γέρο πατέρα του στ' αδέρφια του τα πιο θερμά μου συλλυπητήρια. Ο εν Υψίστοις Κύριος να τον αναπάη με τους άξιους και τους δίκαιους, κι η Μεγαλόχαρη ν' αμβλύνει το δίκαιο σπαργαμό των δικών του.

Ε.Γ.

ΕΥΦΗΜΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ — ΡΕΣΣΟΥ

Κόντευε να συμπληρώσει έναν αι-ώνα στη ζωή τούτη η γνήσια Τσεπε-λοβίτισσα γερνόντισσα.

Ζωντανή παράδοση ήταν. Πόσα δε μου μολόγησε και πόσα δεν έγραφα για το χωριό μου και τη λαϊκή του παράδοση...

Ανέκε στην οικογένεια των Ζωγρά-φων Αναγνώστου, που με τα πινέλα τους αγιογράφησαν εκκλησίες και μα-ναστήρια.

Απ' τον άντρα της έμαθε με την οικογένεια του Κυρ Γιαννάκη Παρα-νάσιου και των Ρεσσών. Έμεινε στο σπίτι του παππού της πεθεράς του περίφημου Τσεπελοβίτη Πνευματικού ανθρώπου και Δασκάλου Ιωάννη Σάβ-βα, που σαράντα ολόκληρα χρόνια (1807 — 1847) δίδαξε στα εκπαιδευ-τήριά μας.

Η ζωή της δύσκολη πολύ δύσκολη. Όμως δεν της έλειψε το θάρρος, κι αντρικά πάλεψε, χωρίς να την πτοή-σουν τ' αμέτρητα εμπόδια κι' οι δυ-σκολίες...

Μεγάλωσε με στερήσεις τα δυο παι-διά της και φρόντισε, για την αποκα-τάστασή των... Κι' είδε από τότε πιο καλές μέρες... Δέχτηκε στην α-γκαλιά της γύρω στα εκατό παιδιά σαν μαμή στο χωριό μας.

Και κανένα δεν της έπαθε τίποτε.

Ποτέ δεν της έλειψε το γέλιο κι' η απέραντη καρτερικότητα κι' αισιοδο-ξία.

Τετραπέρατη, εργατικότατη, γεμάτη καλοσύνη μα κι' αρχοντιά.

Το χιούμορ της απέραντο.

Άξια Τσεπελοβίτισσα. Δε θα ξεχα-στεί, είμαι σίγουρος.

Τώρα αναπαύεται στον Α' θάναση

μας. Ο Απόστολος Πέτρος δε θα της αρνηθεί ν' ανοίξει την πόρτα του Πα-ράδεισου και να την οδηγήσει στο χώρο των ικανών, των άξιων και των δίκαιων...

Αιωνία σου η μνήμη Ευφημία.

Ε.Γ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ Κ. ΖΑΧΑΡΙΑΣ

ΠΑΠΙΓΚΟ: Στις 17 του περασμέ-νου Ιουνίου πέθανε στο Πάπιγκο α-θόρρυα όπως αθόρρυα και διακριτικά έζησε ο Μενέλαος Ζαχαρίας. Η Μετριο φροσύνη ήταν δείγματα του χαρα-κτήρα του καθώς και καρτερικότητα με την οποία αντιμετώπιζε τα δυο τε-λευταία χρόνια τα συμπτώματα της φοβερής αρρώστιας που τον κατέβα-λε τελικά. Ήρεμος και πρσος έζησε χωρίς προστριβές και έπαρση τα πε-ρισσότερα χρόνια στη γενέτειρά του το Πάπιγκο. Ασχολήθηκε με τη γη του με την κολλιέργεια των δένδρων και ειδικότερα της μηλιάς τα δε προΐόν-τα των κόπων του είχαν καλή φήμη στην αγορά των Γιαννίνων. Με ταπει-νοφροσύνη υπηρέτησε το κοινωνικό σύνολο της μικρής μας Πατρίδας μέ-ρος στην υπεράσπιση της ακεραιότη-τας της Μεγάλης μας Πατρίδας στον πόλεμο του 40 (υπηρέτησε στην 5η

Μεραρχία των Κρητών, διακριθείς στη θρυλική μάχη της Τρεμπεσίνας) και στην Εθνική Αντίσταση.

Η έντονη θρησκευτικότητα εξ έλ-λου τον διέκρινε. Μέσα από μια βα-θεία λαϊκή αντίληψη για το Θεό πρό-σφερε κατά καιρούς σημαντικά ποσά για τη συντήρηση και λειτουργία των Εκκλησιών του χωριού, αποφεύγοντας κάθε επίδειξη και κρατώντας την ανω-νυμία του.

Έφυγε σαν ένας σύγχρονος Ελπί-νορας αφήνοντας πίσω του μια χού-φτα ανθρώπους να παλεύουν εναγώ-νια για να διατηρήσουν αξίες και παλ-μούς μιας εποχής που χάνεται χωρίς ελπίδα επιστροφής.

Ε.Σ.Π.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΤ. ΤΖΟΥΦΗΣ

Από τους τελευταίους της «παλιάς φρουράς» των Καπεσοβιτών, ένα αν-θεκτικό «ηγραίό» κλωνάρι πολύκλα-δο Ζαγορίσιου «δέντρου», (που... φύτεψε ο παλιός Δάσκαλος: Στεφανής Χρ. Τζούφης, στη... γόνιμη ου... πορεία...), έσβησε «ήσυχα και σιγα-λά» στις 18 Σεπτεμβρίου στο Καπέσοβο.

Κάτω από τον αιωνόβιο γεροπλάτα-νο του Μεσοχωριού του, άφησε, γαλή-νια, την τελευταία του πνοή ο Γιώρ-γος Στεφ. Τζούφης, πατέρας του προ-κομένου ταχυδρομικού κ. Στέφανου Γ. Τζούφη.

Πέθανε, «πλήρης ημερών» αφού «ε-ξέμητρε» το ζειν». Όρθιος και ατά-ραχος, στην αγκαλιά του Γιού και των δικών του, χωρίς να κουράσει και να ταλαιπωρήσει κανένα, γαλήνιος, νη-φάλος, και όπως έζησε, απόλυτα ικα-νοποιημένος για ό,τι μπόρεσε να κά-νει στην πολύχρονη ζωή του και για ό,τι μπόρεσε να αφήσει πίσω του, «ηγήνην» Αυτός Ζαγορίσιος πρεσβύ-της.

Έμεινε Αυτός ο μοναδικός Αγρότης ακούρατος, ως τα στερνά του, δου-λευτής και «ξωμάχος», από όλο του το (μεγάλο), σό'ι, αφού πόντισε, με τον τίμιο ιδρώτα του, τα πατρία χώ-ματα, ως και τις... χαλεπές μέρες της τυμνής εγκατάλειψής τους και της... κατάρρευσης του Ζαγοριού και —πάντα— χωρίς τον παραμικρό γογγισμό και παράπονο!

Το τελευταίο και το αγύριστο τα-ξίδι του ο Γιώργος Στεφ. Τζούφης το έκανε, θαρρείς επίκαιρα και έγκαιρα στις αρχές του χιονοπώρου, θέλεγα καλοκαιριό ακόμα, μη και... κλείσει ο δριμύς Ζαγορίσιος χειμώνας της στρατής κ.λ.π., για τα (Ζαγορίσι-α) ψηλώματα, μη και φέρει ταλαιπωρία στο ανέπαυστο, για το στερνό φιλι και το —ξόδι— του, σε όλους μας, που είμαστε στα... «κατόμυενα», αφού εκείνος δεν μπόρεσε ποτέ και δεν θα μπορούσε ποτέ να εγκαταλείψει το Κα-πέσοβο του.

Εύλογα, λοιπόν, τον συνόδεψαν και τον ξεπροβόδισαν, από την κρεβάτια του, στον Α' θάναση, με ολοφάνερη αγάπη, πόνο καρδιάς και δάκρυα, η καλή του —πολυκουρασμένη γυναίκα του, τα καλά του παιδιά και αγγόνια, αρκετά από τα αγαπημένα του ανήψια

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Η κόρη του ακτινολόγου Ιωάννη (Κων)νου Απ. Χατζή Δέσπονα αποφοί-τησε από τη Νομική Σχολή Θεσσαλονί-κης και ορκίστηκε Δικηγόρος.

Οι γονείς της Αθηνά και Κων/νος οι θείοι της Ροζαλία και Τέρος Τσι-μήτρος και Νίκη και Γεώργιος Πράσι-και η εφημερίδα μας της εύχονται κα-λή σταδιοδρομία.

★

Επέστρεψε από το Παρίσι η κατ'ε-ξοχήν Δασκαλοπούλου η οποία ε-δικεύθηκε στο Ινστιτούτο Κουρ-στην διάννηση του καρκίνου των ε-μμούς μιας εποχής που χάνεται χωρίς ελπίδα επιστροφής.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

ΑΓΙΟΣ ΜΗΝΑΣ: Ο συγγραφέας με Γιώργος Στεργίου του Χαρολάμους που διαμένει στη Θεσσαλονίκη εις μνή-μην της συζύγου του Ευσταθίας πρέ-σφερε για το εξωκκλήσι του Αγίου Μη-νά μια καμπάνα αξίας εκατό χιλιάδων δραχμών.

Επίσης με έξοδα του ίδιου θα ε-πασκευασθεί ένα σιδερένιο καμπη-ριό για την τοποθέτησή της.

Το Συμβούλιο του Εκπολιτισμικού Συλλόγου και οι κάτοικοι τον ευχα-ριστούν.

συγγενείς και όλοι, σχεδόν οι χωριανά-του, που τους ήταν τόσο αγαπητή και... οικείος.

Τον αποχαιρέτησε, για όλους, με σεμνή, απλά και προπετούμενα λόγια (πολύ χαρακτηριστικά και ταπεινά...), για μη... «ξεχωριστά... επισηφονιανή» χωριανό συ, ο δαλεχ-τός Δάσκαλος και Λόγιος κ. Ι. Βαζζάκης με τη ζεστασιά και εγκαρδιότητα, που έχουν και συνεχίζουν, ευτυχώς, να συντηρούν ακόμα, οι Καπεσοβίτες στο σύνολό τους.

Ανάλαφρο ας είναι το χιμά, το Καπεσοβίτικο, που τον σκεπάζει: το Γιώργο Στ. Τζούφη.

Με κάθε... αεροφύσημα η γηνή-τος ας τον φέρνει πάνουθε μας να-αυτον κρατάει και συντηρεί, παρτα-νά, σαν πρότυπο καλού και πραγ-ματικά Αγαθού και Τίμιου ανθρώπου και Ζαγορίσιου.

Αυτά τα λίγα χινοπωριάτικα σπιν-λούλουδα, από το περίσσειμα της καρδιάς μας, σκορπίζοντας, τάζω-στο νυπό τάφο του αλησμόνητου Γιώργου, βάζουμε —εδώ— γι' αυτή συγκινημένα, ευχόμενα να αποκα-θούν, κι αυτά, παρηγοριά κι' ανακού-φιση, στην καλή συντροφισσα όλη της ζωής, Τερψιχόρη, που άφησε πρ-σω του, πονεμένη και ανύμνητη, στα παιδιά του στα κλαμένα χρυσά του αγγόνια, στα αγαπημένα του Αδέρφια (που απομένουν στην ξενιτιά), και ε-όλους τους συγγενείς του.

Ας του έχουν όλοι... την ευχή να-αυτον κρατάει και συντηρεί, παρτα-νά, σαν πρότυπο καλού και πραγ-ματικά Αγαθού και Τίμιου ανθρώπου και Ζαγορίσιου.

Σ.Τ.

ΑΝΑΒΑΣΗ ΣΤΗ ΓΚΑΜΗΛΑ (κυψόμετρο 2479μ.)

ΟΜΑΔΑΣ ΤΟΥ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΒΡΥΣΟΧΩΡΙΟΥ

● Την 9 και 10 Αυγούστου 1986 δεκαμελής ομάδα αποτελου-μένη από τους Αναστάσιον Τσου-μίδην, Αναστάσιον Δημητρακόπου-λον, Αδαμάντιον Τσομίδην, Χρυ-σόστομον Μέμον, Αθανάσιον Για-νοσίτη, Λάμπρον Τάσην και τους μαθητές Λάκλειου και Γυμνασίου, Παύλον Γεωργόπουλον, Κωνσταν-τίνον Σιαμπίρην Αναστάσιον Αδάμ Τσομίδην και Γεώργιον Γεωργό-πουλον εκπαιδεύτησεν διήμερον ανάβασιν εις Γκαμήλαν. Το βράδυ διανυκτέρευσε κάτω από το βουνό στα ησάκια όπως προ ετών τα ο-νομάσανε οι ορειβάτες Γεωργ. Μι-χαηλίδης του Ε.Ο.Σ. Αθηνών και Χριστοδούλου. Το κρύο ήταν αρ-κετό αλλά δεν τους δημιούργησε προβλήματα διότι και οι δέκα είχα-νε υπνοσακούς. Ώρα περίεργας 5. Την Κυριακή το πρωί ανεβήκανε την σάρα και εν συνεχεία με κα-τεύθυναν προς Γκαμήλα ανεβήκα-νε στην κορυφή και το βράδυ δια-

της ίδιας οδού επιστρέψανε στο χω-ριό. Ώρα περίεργας 9.

● Ο Εκπολιτιστικός και Ορει-βατικός Σύλλογος Βρυσοχωρίου με-λετά το θέμα ανεγέρσεως καταφυ-γίου εις θέσιν Λούτσα - Αβάλων, ήτοι στο μισό διάστημα της ανα-βάσεως από Βρυσοχώρι εις κορυ-φήν Γκαμήλας (η συνολική πορεία είναι 9 ώρες). Πράγμα που θα διευκολύνει πολύ και τους δικούς μας ορειβάτες και τους ξένους ο-αριθμός των οποίων είναι αρκετά μεγάλος, και οι οποίοι λένε ότι τέ-τοιο υπέροχο θέαμα του Συγκροτή-ματος Τύμφη — Γκαμήλας — Α-βάλων κ.λ.π. όπως φαίνεται από το μέρος του Βρυσοχωρίου δεν το συ-ναντά αλλού.

Και Ελβετοί ακόμη που περάσα-νε μας είπαν ότι είναι ανώτερα και από τα δικά μας.

● Ο Εκπολιτιστικός Σύλλογος Παλιοσελλίου κατασκεύασε καταφύ-γιον για τις αναβάσεις εις Σμόλι-κα. Νομίζω ότι έπρεπε να το κτίσει λίγο πιο ψηλά για να ήτανε στο μέ-σω της διαδρομής από το χωριό προς κορυφήν. Και αυτό θα διευ-κολύνει την ορειβατική κίνηση.

● Ο υπό ανέγερσιν ξενώνας στο

Βρυσοχώρι θα καλύψει ένα μεγά-λο κενόν για τους τουρίστες και ο-ρειβάτες. Μόνον σε ένα πράγμα ντόπιοι και ξένοι εκφράζουν την απογοήτευσή τους εις το ότι το Βρυσοχώρι δεν έχει ακόμη αυτόμα-το τηλέφωνο!!! πράγμα που τους φέρνει μεγάλες δυσχέρειες.

Αδυνατούν να το πιστέψουν ότι δεν έχει αυτόματο τηλέφωνο. Είναι λίγες συνδέσεις χειροκινήτων α-στικής συνδέσεως (ΧΑΣ), αλλά είναι δώρον άδωρον.

Μόνον τις ώρες που είναι ανοι-κτόν το τηλεφ. πρακτορείον του χωριού μπορούν να το χρησιμοποι-ήσουν. Όταν πιάνουν οι βροχές α-πό αλλού μπορούν να πάρουν το Βρυσοχώρι, το Βρυσοχώρι όμως δεν μπορεί να πιάσει! Και να λά-βουμε υπόψη ότι είμαστε στην Ε-ΟΚ και πλησιάζουμε στο 2000.

Είναι στο πενταετές πρόγραμμα για αυτόματο και με πρωταρχικήν προτίμησιν τα ορεινά όπως το Βρυ-σοχώρι. Από το Σκαμινέλι που έχει αυτόματο μέχρι το Βρυσοχώρι εί-ναι 25 χιλιόμετρα. Νομίζω ότι πρέ-πει να αρχίσει μια προεργασία.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΓΚΑΡΑΝΗΣ

Εισφορές

2.000 δραχμές
Λέκκος Παναγιώτης
1.500 δραχμές
Μπαλούσιος Ι. Νικ.
1.000 δραχμές
Βούρης Ζήση Πέτρος
Κατσιούπη Φρόσω
Οικονόμου Τάκης
Παπαχαρίσης Γεώργιος
Πατριάρχης Εμμανουήλ
700 δραχμές
Χουλάρης Γεώργιος
600 δραχμές
Αποστόλου Ιωάν. Κων/νος
Φιλίδης Παντελής
500 δραχμές
Ευθυμίου Αναστάσιος
Κομπαρός Τάκης
Κρεμμύδας Ματθαίος
Λαγού Φρειδερίκη
Νούτσος Δ. Αντώνιος
Οικονομίδης Μ. Μιχαήλ
Οικονομίδης Κ. Νίκος
Οικονομίδης Κ. Σπύρος
Ράπτης Δημ. Χριστόφορος
Τενόπουλος Αλ. Κων/νος
Τσολάκης Γ. Κων/νος
Τσουμάνης Ηλίας

Και μόλα ταύτα δεν αφήνεται η πατρίδα εύκολα για πάν-τα και δεν μπορούμε να ξεκάνουμε απ' αυτή μ' όσα καλά κι αν θρούμε στα ξένα. Είναι από Θεό ευκή ή κατάρρα δεν ξέρω τι να πα να μας συμπαή η καρδιά γι αυτή τη φωλιά που γεν-νηθήκαμεν όσο φτωχικά κι αποπνέει κι αν είναι.

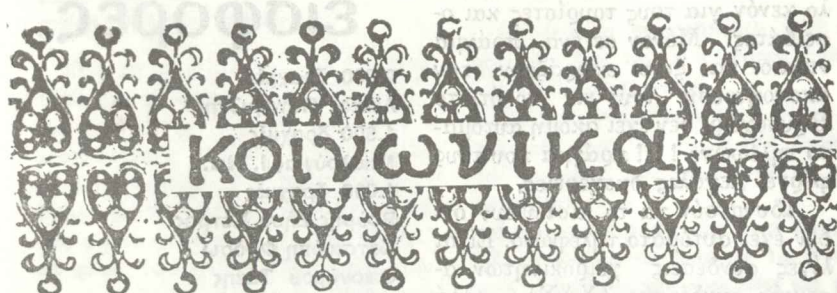
Βγήκαν οι Διώχνες στη διώχνη πατρίδα μας. Ώρα κα-λή σας πουλιά ταξιδιάρικα. Είναι κακός ο αγώνας της ζω-ής. Όπως θέλουμε δε μπορούμε να ζήσουμε και όπως μπορού-με δεν θέλουμε. Ο Χριστός και η Παναγία να σας βοηθούν με το καλό να πάτε, πολλά να καζαντήσετε και γλιγόρα να ρή-τε.

Δ. Σ. (από το Βήκο).

Έχω τη γνώμη πως ο μακαρίτης Δ. Σάββας με το παρα-πάνω ηθογραφικό πεζογράφημά του τοποθετεί καθώς πρέ-πει τη σημασία αυτού του βότανου σχετικά με το θεσμό του Ζαγορίσιου ταξιδιού, ανάλογα θέματα με τα χαρακτηριστι-κά γνωρίσματα της εποχής που το έγραψε, δηλ. πριν και ε-κατό σχεδόν χρόνια. Αλλά και σήμερα ακόμα, παρά τις ιδιαι-τερές συνθήκες (κοινωνικές, συγκοινωνιακές, πολιτιστικές, οικονομικές κ.λ.π.) οι Διώχνες παίζουν σημαντικό ρόλο και σχετίζονται πολύ κατά την εμφάνισή τους με το ταξί-δεμα των Ζαγορίσιων, έστω και με τις σημερινές διαφορετικές συν-θήκες. Ο ρόλος τους παραμένει ο ίδιος, αφού η πατρίδα μας, το Ζαγόρι, δεν μπορεί να κρατήσει τον κόσμο του πάντοτε στον άγονο τόπο του.

Σημείωση. Όσα γράφτηκαν παραπάνω για το φυτό CO-LOCHICUM αναφέρονται στις χινοπωριάτικες Διώχνες. Υπάρ-χουν όμως στην περιοχή μας και φυτά που έχουν το λαϊκό ό-νομα «αντιεπιθέτικες Διώχνες». Και τούτο, γιατί τα φυτά αυτά βγάζουν τα λουλούδια τους κατά την άνοιξη (Φλεβάρη Μάρ-τη) τον καιρό που έφυγαν και τότε μερικοί Ζαγορίσιοι για το ταξίδι. Πρόκειται για το βολβοειδές φυτό με ωραίο κίτρι-νο χρώμα που επιστημονικά λέγεται κατά το βοτανολόγο Δημ. Καθβάδα CROCUS CHRYSANTHUS σελ. 2148. Το βολ-βοειδές αυτό φυτό ανήκει στην οικογένεια IRIDACEAE.

Γι' αυτό θα χρειαστεί να γίνει κάποτε ειδική περιγραφή. ΚΩΣΤΑΣ Π. ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

ΕΛΑΦΟΤΟΠΟΣ: Ο Αλέκος Βασ. Ντιναλέξης κτηνίατρος και η Μαργαρίτα Καλοζύμη, τοπογράφος μηχανικός απ' το Μαρούσι Αθηνών αρραβωνιάστηκαν. Τους ευχόμαστε καλά στέφανα. Οικογένεια Βασιλείου Ντιναλέξη Οικογένεια Αποστόλου Ντιναλέξη

ΚΑΠΕΣΟΒΟ: Έγιναν στην Αθήνα οι αρραβώνες του πολοχαγού Δασκαλοπούλου Βασιλείου μετά της δεσποινίδος Μπέσσου Κυρρέ εκ Καναδά φοιτήτριας Νομικής

ΓΑΜΟΙ

ΤΣΕΠΕΛΟΒΟ: Παντρεύτηκε στα Γιάννινα ο χωριανός μας Λεωνίδας Γ. Φερεντίνος και η Βασιλική Καυκιά. Να ζήσουν ευτυχισμένοι.

ΑΓΙΟΣ ΜΗΝΑΣ: Παντρεύτηκαν στο χωριό μας ο συγχωριανός Μιχάλης Λαγκαβάνης με την Αθανασία Μαρακή από την Αγία Μαρίνα. Στον παραδοσιακό γάμο γλεντήσαμε για τα καλά και περάσαμε θαυμάσια. Να ζήσουν ευτυχισμένα.

ΠΑΠΙΓΚΟ: Στις 28 Σεπτεμβρίου και στον Ιερό Ναό Αγίας Φωτεινής Νέας Σμύρνης έγινε ο γάμος της Παπικιώτισσας Παιδιάτρου Σοφίας Δ. Γκέκη και του ιατρού Αλέκου Α. Ανδρέου από τον Πειραιά.

ΕΛΑΤΗ: Στη Γιούλα Αλεξάκη και Πάνο Ηλιόπουλο που παντρεύτηκαν στην Αθήνα τους ευχόμαστε τρισόλβιο βίο.

Εκπ. Συλλ. Ελάτης

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

ΦΡΑΓΚΑΔΕΣ: Ο κ. Παναγιώτης Τσιούρης και η Θεανώ το γένος Αθ. Σακελλαρίου απέκτησαν αγοράκι. Να τους ζήσει.

Οικ. Κίμωννα Κυριαζή Οικ. Λαζάρου Ζηκομαρίδη

ΚΑΠΕΣΟΒΟ: Η ιατρός Δήμητρα Δασκαλοπούλου σύζυγος του ιατρού Δημ. Αρολιανίτη απέκτησε αγοράκι. Να τους ζήσει.

ΒΙΤΣΑ: Ο Τηλέμαχος και η Αθηνά Χαρίση έγιναν γονείς χαριτωμένου αγοράκιού. Να τους ζήσει.

Εκπ. Συλλ. Βίτσας

ΕΛΑΤΗ: Να ζήσει το χαριτωμένο αγοράκι της Αθηνάς και Γιάννη Κουλούρα. Οι παππούδες να το καμαρώνουν.

Εκπ. Συλλ. Ελάτης.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

ΒΙΤΣΑ: Οι Βασίλειος και Αγνή Βλαχοπούλου βάπτισαν την κόρη τους στους Αγίους Αποστόλους Ιωαννίνων ανάμεσα σε πολλούς συγγενείς και φίλους.

Οι νουνόι Χρήστος και Σοφία Πραμαγκιούλη της Χάρισαν το όνομα Ευλαλία.

Να τους ζήσει.

Ηλέκτρα Βαταβάλη

ΒΙΤΣΑ: Ο Βαγγέλης και η Ελένη Καραγεωργή βάπτισαν το κοριτσάκι τους στην εκκλησία των Ταξιαρχών στην Πάνω Βίτσα. Η νονά Ευγενία Βασδέκη της χάρισε το όνομα Φιγένη.

ΒΙΤΣΑ: Ο Κώστας και η Λουκία Λαδιά βάπτισαν στην εκκλησία της Παναγίας στην Κάτω Βίτσα το αγοράκι τους με το όνομα Θεοχάρης. Νονός ο Κώστας Βασδέκης.

ΒΙΤΣΑ: Ο Βαγγέλης και η Ζωή Γιακουμή βάπτισαν στα Γιάννινα το κοριτσάκι τους και της έδωσαν το όνομα Ανδριάννα.

ΒΙΤΣΑ: Ο Λάκης και η Τούλα Ρίζου βάπτισαν στα Γιάννινα το χαριτωμένο κοριτσάκι τους και της έδωσαν το όνομα Μαρία.

Να τους ζήσουν.

Εκπολιτιστικός Σύλλογος Βίτσας Την Κυριακή 21 του Σεπτεμβρίου έγινε, στη Μητρόπολη της Κόνιτσας, η βάπτισμα της χαριτωμένης κορούλας του Βαγγέλη και της Μερόπης Μακάριου - Τζούφη.

Της δόθηκε το όνομα Στεφανία. Ανάδοχος ήταν η Γιατρός Ελεονώρα Στεφ. Τζούφη.

Στους γονείς, στην ανάδοχο και τους συγγενείς ευχόμαστε να τους ζήσει και να την καμαρώνουν.

Ο Νίκος και η Νίκη Τζαμπούρα βάπτισαν το γιού τους το πρωτότοκο και του έδωσαν το όνομα Παγταζής.

Να τους ζήσει και ν' ναι ευτυχισμένο, χαρούμενο, γερό και πολύχρονο.

ΘΑΝΑΤΟΙ

ΚΑΠΕΣΟΒΟ: Πέθανε και τάφηκε στην Παναγία του χωριού μας ο 90 χρονος πρεσβύτες Γεωρ. Στ. Τζούφης

ΠΑΠΙΓΚΟ: Στις 30 Σεπτεμβρίου πέθα

νε στην Αθήνα ο Στέφανος Παπαδόπουλος από το Μικρό Πάπιγκο. Η κηδεία του έγινε την επομένη στο Μεγάλο Πάπιγκο.

ΗΛΙΟΧΩΡΙ: Πέθανε και κηδεύτηκε στα Φάρσαλα η σεβαστή Ζαγορίσια Δεσποίνα Ιωάν. Τσούλη το γένος Αθ. Βαζή 94 χρόνων.

Έζησε ενάρετα χωρίς να πειράξει κανέναν. Γέννησε 6 παιδιά και άφησε πολλά εγγόνια και 16 δισέγγονα.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα των Φαρσάλων που τη σκεπάζει.

Οικ. Χρήστου Ιωάν. Τσούλη

ΒΙΤΣΑ: Πέθανε και κηδεύτηκε στη Βίτσα η Αικατερίνη Χαρίση. Ας είναι ελαφρύ το χώμα που τη σκεπάζει.

Εκπ. Συλλ. Βίτσας

ΑΣΤΡΑΓΓΕΛΟΙ: Πέθανε σε ηλικία 47 ετών και κηδεύτηκε στη Θεσσαλονίκη ο Δοβριανίτης Θεοχάρης Μπίκας. Την πικραμένη του μάνα από καρδιάς συλλυπούμεθα και ευχόμαστε ο μεταστάς να βρεί στον άλλο κόσμο την χαρά που από παιδί του στερήσε η ζωή.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

Με τη συμπλήρωση ενός έτους από τον θάνατο του λατρευτού και αλησμόνητου συζύγου μου Κώστα Β. Παληού ετέλεσα μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του σε στενό οικογενειακό κύκλο στον Αγ. Γεώργιο Ριζαρείου Εκκλησιαστικής Σχολής.

Η γυναίκα του Λιλή Κ. Παληού.

Στον Αΐθανάση των Κάτω Σουδών, όπου αναπαύεται τελέστηκε το χρονιατικό μνημόσυνο, για την αλησμόνητη και άξια Ζαγορίσια: Ελεονώρα Θεοδ. Γαλανόπουλου, το γένος Θωμά Καραλή.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Στους παρακάτω νέες και νέους, που πέτυχαν στις γενικές εξετάσεις για τα Τ.Ε.Ι. και που κατάγονται οι γονείς τους ή ο ένας απ' τους γονείς τους από το Τσεπέλοβο τα πιο θερμά μου συγχαρητήρια και άριστη πρόοδο.

1. Φλώρου Αχ. Αικατερίνη Πολυτεχνείο Θυμικής
2. Καπά Α. Χαρούλα Φιλοσοφική Αθηνών
3. Γύρας Γεωργ. Χρήστος Κοινωνιολογία Αθηνών
4. Βαζής Σωτ. Βασίλης Ακαδημία
5. Φερεντίνος Κων. Ιωάννης Ακαδημία
6. Τσουμάνη Παυλ. Ευαγγελία Σ.Ε. Λ.Ε.Τ.Ε.
7. Βαγγέλη Χρ. Αφροδίτη Νοσηλευτικό Αθηνών.

Την αγαπητή μας ανειψία και εξαδέλφη Αμαλία Ι. Παππά που έλαβε το πτυχίο Νομικής (του Παν)μίου Θεσ) νίκης συγχαίρουμε και της ευχόμαστε επιτυχία και στους νέους επιστημονικούς στόχους που έταξε.

Αριστέα Χρόνη, Οικ. Φρ. Τζιόβα

ΒΡΥΣΟΧΩΡΙ: Θερμά συγχαρητήρια

3.000 δραχμές
Γιώτας Δημήτριος
Λαμπρίδης Ευστ. Βασίλης
Ζησιάνης Κων. Τάκης
2.000 δραχμές
Γαλερίδου - Στάρα Αλίκη
Γιαννακός Πετ. Αλέκος
Γιαννακός Γιάννης
Θεοδοσίου (Κων)νος
Ράδου Ρ. Φερενίκη
Τσουμάνης Δημ. Νικ.
1.500 δραχμές
Σοροβάκος Κων. Μιχαήλ
1.000 δραχμές
Αρχιμανδρίτης Β. Χριστ.
Βακόλα Ε. Γεωργία
Βλάχου Βασ. Ιουλία
Βουλόδημος Μ. Ευριπίδης
Γιακουστίδη - Γκούρη Μαργιώ
Γιώτα Δημ. Νίτσα
Γιαννίρος Γεωργ. Νικόλαος
Γκαρώνη Θ. Νικόκλεια
Γκούρη Στ. Γιαννούλα
Γούδα Αθηνά
Δουζμπής Ελευθέριος
Δριγκοπούλου Μπέση
Ζεκίνας Βασ. Περικλής
Ιωαννίδης Νικόλαος
Ξυνός Α. Αγγελία
Πανταζής Κ. Νούλης
Πανταζής Οδ. Ιωάννης
Σταυρίδη - Φασιλάκη Ρωζάνη
Σωτήρη Βασ. Ελπίνη
Παπαευαγγέλου Γεωργ. Ιωάννης
Πατεράκης Εμμ. Δράκος
Τζαβάρα - Γενναδίου Ανθούλα
Τζουριάδη Ελ. Ελένη
Τοπάλη Δ. Νίκη
Τσιατούρας (Κων)νος
Τσέπη Π. Ιουλία
Τσιλιμπάρης Αλ. Σπύρος
Χατζόπουλος Δημήτριος
Χριστοφορίδου Χαρ. Καλυψώ
Φατέσιος Ν. Κων)νος
Φρίγκα - Γενναδίου Αριστέα
Φωτίου - Ζαχάρη Μαρία
Φωτίου Ιωαν. Νικόλαος

ΕΛΑΤΗ: Στη χωριανή μας Ζωύ Παπαγιαννίδη που πέτυχε στη Γυμνασιακή Ακαδημία Αθηνών, εκφράζουμε τα θερμά μας συγχαρητήρια.

Στην αγαπημένη μας ανηψία Κλαυδία Γ. Δούβλη, η οποία πέρασε στη σχολή Νηπιαγωγών, στέλνουμε τα θερμά μας συγχαρητήρια.

Οικογένεια Σπύρου Κ. Οικονομίδου

και καλή σταδιοδρομία ευχόμαστε στην πολυαγαπημένη μας εγγονή ανειψία Μαρίνα Παλασπούλου, η οποία πήρε με ΑΡΙΣΤΑ το πτυχίο του χημικού τμήματος του Πανεπιστημίου Θεσ)νίκης.

Βασιλική και Νικόλαος Τσουμάνη Νικόλαος, Χρυσάνθη, Βασούλα, Ολivia Κώστας Δεληγιάννη.